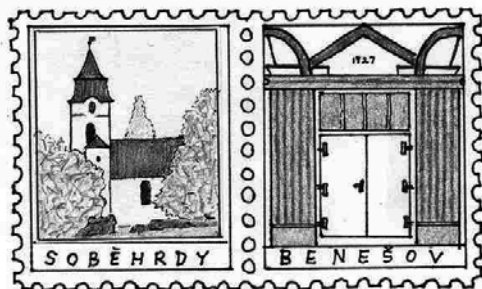

ČÍSLO 109 (4/2021)

PROSINEC 2021

Věstník evangelických sborů
na Benešovsku

SOBĚHRDSKÝ BRATR

ADVENTNÍ ZAMYŠLENÍ

Prorok Izajáš praví: *Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo* (Iz 9,1)

Milí přátelé,

co se vám vybaví při slově VÁNOCE? Když se zeptáme dětí, zda se těší a na co, celé se rozzáří a řeknou, že na spoustu věcí: Na dárky, na stromeček, na pečení cukroví, na dlouhé volno, na to, že budou konečně s rodinou a kamarády. Zkrátka – ze všeho se radují a na všechno se těší.

A jak je to s námi, dospělými? Řeknete (pro děti) kouzelné slovo VÁNOCE a místo úsměvu se objeví stažené obočí, které naznačuje starost, Vždyť ten čas tak rychle letí a máme ještě tolik práce: Vánoční úklid, sehnat dárky, napéct cukroví, koupit stromek, nakoupit... Samé starosti, které občas někteří završí přáním: „Už aby bylo po Vánocích!“

A ještě k tomu ta šílená doba plná napětí. Lidé jsou nedůvěřiví, nervózní, nevidí dobře svoji/naši budoucnost. Nová vláda je připravena vládnout, ale té zatím vládnout není dovoleno. A do toho všeho vstupuje divoká pátá vlna covidu. Z médií slyšíme zmatené zprávy, nevíme už, čemu věřit. Jistotou je jen to, že počet nakažených stále stoupá, nebezpečně se plní nemocnice, lidé umírají.

Ale Vánoce přicházejí, ať se na ně těšíme nebo ne. Oprávněných starostí a obav z dnešní doby máme mnoho, ale nenechme se jimi zahltit. Možná by bylo dobré být alespoň na chvíli jako děti. Pustit starosti z hlavy, ty nám neutečou. Ale mohlo by se nám lehce stát, že světlo, které (nejen) o Vánocích září do všech našich temnot (Iz 9,1), přehlédneme. A to by byla přece veliká škoda! Vždyť to Světlo je tu pro nás, abychom je přijali a všechny své starosti, spěchy, úzkosti, strachy a beznaděje s důvěrou svěřili do Božích rukou. Pak prožijeme Vánoce, které nás neunaví, nevyčerpají, ale svou radostí povzbudí. Proto se přimlouvám, buďme víc jako děti, abychom s otevřeným srdcem přijali tu velikou Boží milost, že i nám, nám narodil se!

Milí přátelé, přeji vám požehnané a radostné adventní období, Vánoce a ať je ten nadcházející rok šťastnější a pokojnější.

Pavla Janděčková

KÁZÁNÍ

Čtení: Iz 21, 1-12

Text: Iz 21, 11-12

Základem dnešního kázání je přečtený oddíl z proroctví proroka Izaiáše, zvláště pak jeho závěr v 11. a 12. verši:

„Strážce, kolik zbývá z noci? Strážce, kolik zbývá z noci?“ Strážce praví: „Přichází jitro, ale ještě je noc. Chcete-li pátrat, pátrejte! Navraťte se, přijďte!“

Celý ten oddíl působí přinejmenším záhadně. Je tu plno náznaků, nejasných pojmů, a dokonce i názvů, které se nikde jinde ve Starém zákoně nevyskytují. Je to skutečně jedno nejzáhadnějších míst Písma. Nic nepomohou pokusy označit tento text jen jako nejasný historický rámeček jisté politické situace doby, kdy vznikl. Pravdou je, že si tímto textem nevědí rady ani nejlepší bibliční badatelé. Když otevřete nějaký komentář, setkáte se ve výkladech tohoto oddílu se samým: nejspíš, pravděpodobně, asi, možná...

Možná, že Vás v tuto chvíli napadá: Je tolik jasných a jednoznačných míst. Proč tedy právě tento tak temný a nejasný na začátku adventu? Snad právě proto, že ty notoricky známé adventní

texty jsou nám už předem jasné. Víme přece, o čem to v nich bude. Víme, co můžeme čekat. Tolikrát jsme to už přece slyšeli.

Možná nám bude záhadnost této části Izaiášova proroctví právě svou neobvyklostí užitečná: Abychom se upamatovali na to, že bychom nikdy, kdykoli bereme do ruky Písmo, neměli zapomínat, že se ocitáme před branami tajemství. Bibličtí svědkové dosvědčovali a snažili se v rámci svých možností vypovědět své přesvědčení – svou zkušenost, že Boží záměr se světem, Boží jednání, to vše je člověkem neuchopitelným tajemstvím. S Písmem bychom nikdy neměli zacházet se samozřejmostí, s přesvědčením, že vše lze odhalit, vysvětlit, postihnout.

Jakoby nám ten nesnadno vyložitelný, tajemný text napovídal: Setkáváš se zde se svědectvím o člověkem neuchopitelném tajemství, o tom, co tě přesahuje, nač tvé výrazové prostředky nestačí.

To je to první, k čemu nás přivádí neobvyklost textu. To druhé je neméně důležité: Když se vyvarujeme toho, že nám je všechno předem jasné, můžeme být nakonec vnímavější k biblické zvěsti. Přes všechnu tu záhadnost probleskuje totiž i tímto textem světlo. A to, že nám asi mnohé stejně zůstane skryto, neznamená, že bychom se neměli či nesměli ptát. Smíme a máme klepat, smíme a máme hledat – odpovědi, napomenutí i potěšení.

Pokusme se v tuto chvíli s pokorou i s radostnou důvěrou hledat to všechno v Izaiášově textu.

To první, co jasně probleskuje záhadností oddílu, je - paradoxně - právě jeho POCHMURNOST.

Hrůza, smutek, pesimismus. Prorok kolem sebe a zvláště ve výhledu do budoucnosti vidí všechno neradostné a skličující. Je zle a hrozí ještě horší! Prorok vnímá, rozpoznává za tímto stavem věcí hlubokou pravdu: zdrojem, pravou příčinou všeho zlého – přítomného i budoucího – je lidský hřích. Mají-li vykladači pravdu, pak sice prorok mluví o Babylonu, který je trestán za zpupnost, dobytvačnost, krutost. Ale i Izrael prožívá těžké období – pro svou nevěrnost Hospodinu, která ho přivedla na pokraj zkázy. Prorokova slova však nejsou jen nejasným – snad historickým – líčením pochmurné doby. Ta slova se přes hranice věků dotýkají i naší doby. Každý hlubší a objektivní rozbor současnosti vyvolává v našich myslích chmury a tíseň. Vyhledky hodně skličující. Ať už jde o sobectví u mnoha lidí ústící v aroganci a agresivitu... či na druhé straně je to únava až frustrace z nejistoty, obav, strachu.

Vykladači upozorňují na až extatický charakter této části proctví – slyšeli jsme, že proroka jímá svíjení, křeče, smrtelná úzkost. Já ale myslím, že to není zas tak přílišné přehánění, žádné extatické vytržení. To jen prorok nemůže nebrat smrtelně vážně situaci. Cožpak člověku někdy nezatrne? Několikrát se mi v poslední době stalo, že mě sevřela opravdová úzkost z některých věcí, které se dějí, kterých jsou lidé schopni. Myslím, že máme každý podobnou zkušenost.

Ale prorok ví, že i v takové situaci - ba právě v takové situaci chce Bůh mít ve světě své STRÁŽNĚ – tedy ty, kteří by uprostřed temné situace bděli. Ty, kteří by vnímali vše neutěšené, svět jaký je bez příkras. Ono to není zas až tak obvyklé, jak by se mohlo zdát. Člověk často raději zavírá oči, odvrací se, než aby viděl a posléze nějakým způsobem reflektoval situaci, vyrovnával se s ní, nějak reagoval. Ale Bůh chce mít ve světě své „vidoucí“. Tito Bohem povolání však vidí nejen neutěšenost situace – nejsou to jen nezřízení kritici a skeptici. Bohem povolání „vidoucí“ zahlédají uprostřed tmy a noci také záblesky – třeba jen nepatrné záblesky světla, rozpoznávají, že přichází den. DEN MILOSTI, nastávající panování Boží lásky v tomto světě.

To je to druhé, co smíme rozpoznat přes všechnu nejasnost a temnost z Izaiášova oddílu.

„KOLIK ZBÝVÁ Z NOCI? PŘICHÁZÍ JITRO, ALE JEŠTĚ JE NOC.“

Kdo jsou ti strážníci? A jaký je smysl jejich bdění? Z celého oddílu je zřejmé, že jsou to právě ti, kteří nezavírají před ničím oči a dohlížejí až k samé podstatě neutěšenosti situace, za kterou stojí lidská vina. Ale přitom zároveň velice pozorně naslouchají. Jsou ve střehu, znovu a znovu se ptají, vyhlížejí s nadějí dál, než jen k neutěšenému stavu a k pesimistickým prognózám. Jsou to ti, kteří bdí i za druhé, aby jim mohli odpovědět, oznámit změnu, dát jim naději.

Bůh chce mít ve světě takové strážné. „NA HLÍDCE STOJÍM PO CELEĚ DNY...“ Kdo takto může odpovědět? To ale je jasný úkol církve. Úkol každého, kdo přijal za svou zprávu o Božím slitování a odpuštění. Být takovým strážným není bezesporu nic snadného. Chce to plné nasazení, nelze to odbyť občasným juknutím – jaká že je situace? Je to životní směřování – nezavírat oči před tím, jaké to skutečně je (ve vztazích mezi lidmi, s morálkou společnosti...), ale zároveň umět dát jasnou odpověď tomu, kdo z té

temnoty úzkostně hlesne: „Je ještě nějaká naděje?“ Umíme jasně a s jistotou odpovědět: „PŘICHÁZÍ JITRO!“ Jsme těmi, kteří by měli být na stráži a vidět přicházející jitro – rozpoznávat a dosvědčovat prolamující se Boží království lásky a odpuštění do našeho světa?

Záhadné a tajemné prorokovo poselství v sobě nese zvěst Adventu: Právě pro onu temnotu pohlcující náš svět přichází Boží Syn, aby ji prozářil nepochopitelným světlem Boží lásky.

„Strážce praví: PŘICHÁZÍ JITRO, ale ještě je noc. Chcete-li pátrat, pátrejte, navraťte se, přijďte!“

Do světa takového, jaký jej my lidé činíme svým hříchem – do světa temného a bezútěšného – povolává Bůh své strážné, aby zvěstovali: „PŘICHÁZÍ JITRO!“

Zatím ho nevidí všichni, člověk musí být na stráži – hledat, vyhlížet. Zatím lze vidět jen skrze víru – zahlédát třeba jen v nepatrných náznacích rozednávání přicházejícího jitra (v podané pomocné ruce, laskavém slovu, překonání nezájmu, v drobnostech...)

Bůh nám dal poznat svou lásku a zve nás k úkolu být jeho strážnými v tomto světě. Abychom uměli zřetelně dosvědčovat, že i když je ještě noc, PŘICHÁZÍ JITRO!!!

Amen

Eva Potměšilová

Podzim v Soběhrdech

Otevírám minulé číslo našeho společného časopisu a kontroluji, co jsme si společně na podzim naplánovali. Zjišťuji, že vše proběhlo, až na jarmark, který se měl uskutečnit první adventní sobotu v rámci rozsvěcení vánočního stromu obcí. Vzhledem k nejnovějším opatřením k zabránění další velké vlny šíření koronaviru, kdy se nedoporučuje společná konzumace jídla a pití, jsme od něj upustili. Přesto jsme si mohli v neděli po bohoslužbách zakoupit alespoň knížky, rukodělné výrobky a produkty fair trade obchůdku. Tento nákup je možný i další adventní neděle. Vracím se však ve vzpomínkách na začátek podzimu.

• **V září** se nic mimořádného nedělo kromě pravidelných nedělních bohoslužeb a následného posezení pod pergolou. A u některých lidí přemýšlení o budoucnosti sboru jak v krátkodobém,

tak dlouhodobém horizontu. Ostatně měli jsme a máme to za úkol i v rámci seniorátu a celé církve.

- Zato v **říjnu** bylo programu docela dost. Hned **první víkend**: V sobotu vpoledne hrála na farním dvoře kapela ExT Band, kterou jsme zažili už při Noci kostelů, a moc se nám líbila. Tomu předcházelo odpoledne pro děti. Děti tvořily a zpívaly spolu s rodiči na zahradě pod vedením Jarky Švecové. Manželé Vašovi předvedli svůj hudební koníček. Jana zpívala, Vláda hrál na loutnu. Atmosféra byla radostná a veselá.

- V **půli října** uspořádali Jirka Fojtů a Petr Wagner víkendovku dětí. Zavzpomínali na tábor a zrekapitulovali si, co už vědí o králi Davidovi, protože příští rok se chystají v jeho příběhu pokračovat. Vypravili se na výlet do Čerčan, kde v husitském kostele poslouchali koncert Mammas & Mammas.

- Díky Aleně Vašákové jsme se zkusili sejít před bohoslužbami a učili se zpívat písně z komunity Taizé. Už jsme si to zopakovali a hodláme v tom pokračovat.

- Ve středu **21. října** jsme nabídli škole Archa prostor kostela pro Slavnost stánků. Symbolicky je to letos 25 let od založení školy naším sborem. V kostele proběhl koncert – byl úžasný, neboť hráli a zpívali školáci, absolventi a také rodiče a pedagogové. Repertoár, co se týká stylů hudby, byl široký. Oceňuji, že děti to celé vydržely v klidu poslouchat. Obrovskou zásluhu na tom má paní učitelka Alena Vašáková.

V kostele byla k nahlédnutí výstava k výročí 100 let ČCHS, kterou děti zpracovávaly samostatně po skupinkách – objížděly ve smíšených pracovních týmech (od školky až po 2. stupeň) husitské kostely v okolí, mapovaly historii, fotografovaly, psaly básně, malovaly. Výstava poté putovala, až své putování zakončila v našem kostelíku.

Následovala společná oslava na farní zahradě, kde byl postaven dětmi ze školky i stánek, který odolal náporu silného větru, který ten den řádil.

- V sobotu **23. října** byla v našem kostele instalována putovní výstava o světovém étosu. Panely představují různá světová náboženství a jejich základní myšlenky. Na toto téma hovořil Petr Sobolík z Diakonie a Josef Bartošek. Téma étosu rozvinula Šárka Grauová následující neděli v kázání viz. str. 11.

- **13. listopadu** náš sbor a obec Soběhrdy navštívilo loutkové divadlo Buchty a loutky. Byla to pro nás velká čest! Pamatuje-
te si, že se to už jednou před mnoha lety stalo? Nyní divadlo hraje
pro děti i dospělé už 20. sezonu, mají za sebou 60 premiér a je
známé nejen v Česku, ale i po světě. Chtěla bych psát velkou
chválu, ale podívejte se na web: [http://www.buchtyaloutky.cz/o-
divadle](http://www.buchtyaloutky.cz/o-divadle)

*Cituji:...Kdo jsou ti lidé s tradičními i netradičními loutkami zač?
Blázni. Jsou to bezesporu úplní blázni, ale to je také jediné dobře...
...Děti se chechtají a po představení se s rekvizitami honí po sále,
pomáhají je uklízet, hrají na xylofon, povídají si s herci. Zkrátka
mejdan. Patří to k věci...*

*...Buchty a loutky jsou nejen cynici, hračičkové, výtvarní kutilové,
profíci, co se rádi vydávají za amatéry. Že jejich inscenace mají i
tajemství a jejich práce rozměr, který v jiných divadlech nenajdete,
protože jsou nejen souborem, ale i společenstvím, držícím pevně v
kruhu..*

*Patří k souborům, na jejichž představeních pro děti ztrácejí masku
důstojnosti i ti nejmorousovatější rodiče a na jejich představeních
se naopak královsky baví.*

Lépe bych to nenapsala....

- V neděli **21. listopadu** jsme se dočkali další výstavy obra-
zů. Tentokrát od Ondřeje Balcara, jehož otec Jan vedl bohoslužby
a pak Ondřeje jako výtvarníka představil. Obrazy budou v kostele
celý advent. Přijďte se podívat. Stojí to za to. Kostel nádherně
rozkvetl barvami. Obrazy jsou abstraktní, a přesto působí přitaž-
livě. Nechávací na nás, jaké dojmy a myšlenky v nás vyvolají.

- A to už se vracím k prvnímu odstavci o nepovedené sobotě.
První adventní neděle však bohoslužby byly jako normálně, ká-
zala Eva Potměšilová z Prahy, jejíž kázání otiskujeme. A nějaké
produkty, které měly být součástí jarmarku, si také budeme moci
další neděle zakoupit, nebo dokonce některé knížky odnést zdar-
ma.

Marie Stolařová

Koncert

Archy

Čajový dýchánek a koncert v Soběhrdech

Světový étos

Díky Josefu Bartoškovi jsme v Soběhrdech měli výstavu nazvanou Světový étos, kterou připravilo Středisko celostátních programů a služeb Diakonie ČCE ve spolupráci s nadací Weltethos. Výstava je jedním z výsledků dlouholetého úsilí Hanse Künga (1928–2021) o mezináboženský dialog. Jako religionista se Küng desítky let zabýval studiem světových náboženství i filosofických směrů a došel k závěru, že jsou založeny na společných etických zásadách, které se můžou stát východiskem snah o nastolení míru. Sedmnáct panelů představuje nejrozšířenější náboženství a duchovní směry celého světa, jejich hlavní myšlenky a literaturu, z které se lze dozvědět víc.

Následující řádky jsou výtahem z kázání proneseného u této příležitosti.

Podobenství o milosrdném Samařanovi znají už i ty nejmenší děti z nedělní školy. Mívám ale někdy podezření, jestli tím není dosaženo přesného opaku, než měl evangelista Lukáš v úmyslu. Popravdě řečeno, kdy se vám naposledy stalo, že jste šli takhle v neděli do Soběhrd do kostela, a báb ho, ve škarpě si leží potlučený chlap. A možná už jsme ztratili naději, že někoho takového někdy v životě najdeme, a co hůř, možná už jsme ho dokonce přestali hledat.

Když jsem si prohlížela jednotlivé panely výstavy, říkala jsem si, jestli to se světovým étosem není podobně jako s tím člověkem u cesty: sikhismus, baháismus, náboženství Číny, hinduismus a buddhismus... všechna ta náboženství se nám báječně tolerují, a to zejména proto, že o nich víme málo nebo nic a že nám jejich vyznavači obvykle nekříží cestu.

A s těmi, kteří dnes potřebují naši účinnou pomoc, je tomu leckdy podobně. Soustřeďují se na jiných místech, než kudy obvykle chodíme. Bratr papež vydal loni encykliku o bratrství a sociálním přátelství, která nese název *Fratelli tutti*. Znamená to v italštině „všichni bratři“ (a sestry) a je to oslovení, kterým se na své bližní obrátil František z Assisi. Ten ve svém „napomenutí“ prohlašuje za blahoslaveného každého, kdo miluje druhého „*když je od něj vzdálen, právě tak, jako když je s ním*“. A o to právě dneska jde. Protože na různých místech našeho světa se násilí, konflikty a bezpráví rozmnožily natolik, že někteří mluví o plíživé „třetí světové válce vedené po kouskách“. Doplnila bych po kouskách a mimo naše obvyklé zorné pole.

Abych nemluvila jen tak do větru, ráda bych se s vámi podělila o jeden příběh, na který v poslední době hodně myslím. Když se v roce 2017 v dole poblíž brazilského města Brumadinho protrhla už druhá odpadní nádrž na řece Doce, informovala o tom i naše média. Jednu z největších brazilských průmys-

lových katastrof zaplatilo životem na 270 lidí a uvolnilo se při ní 12 milionů metrů krychlových bahna a vody kontaminované toxickými látkami. Z šest set kilometrů dlouhého úseku řeky Doce, která byla pro mnohé obyvatele Brazílie žijící na jejím toku zdrojem obživy, zmizel život. Neobnovil se dosud – ani po čtyřech letech. Podle dostupných zpráv je takových odpadních nádrží, které hrozí protržením, v Brazílii 43.

O čem už se v médiích nemluví a nepíše, je to, co se pak v takových oblastech – a jsou jich na světě stovky a tisíce – děje dál. Tragédii na řece Doce sleduji prostřednictvím toho, co o ní píše Ailton Krenak, Indián, který se naučil číst a psát, vystudoval, a vrátil se domů, na řeku Doce, do svého národa Krenaků. Zatímco jiné obyvatele brazilská těžařská společnost, podnikající ve spolupráci s angloaustralskou firmou, evakuovala, Krenakové se na svých čtyřiceti kilometrech čtverečních půdy rozhodli zůstat. Žijí tam jako znamení. „Chceme zůstat na místě pohromy,“ píše Krenak. „Ale vždyť nemáte vodu!‘ No a co? ‚Ale vždyť nemáte co jíst!‘ No a co? ‚Ale vždyť tady můžete umřít!‘ No a co? Víme, že tohle místo dostalo hluboký zásah, proměnilo se v dějiště zkázy, ale my jsme tu a nikam nepůjdeme. Děláme tím problémy, ale jen pokud v tom stavu vytrváme, můžeme poskytnout odpověď danou při plném vědomí.“ Při vědomí toho, že jsme, kdo jsme, a že jsme se rozhodli jít za zkušenost přežívání... Musíme mít odvahu být radikálně živí a nehandrkovat se o přežití. Pokud budeme dál požírat planetu, stejně přežijeme všichni už jen den.“

Nejde mi teď o klimatickou krizi ani o stav planety. Jde mi o to, že obětí firem, které – jak se říká – maximalizují svůj zisk, jsou miliony pomyslných zbitých a přepadených na nejrůznějších místech světa. Jde mi o to, že v globálním světě, kde si v každém supermarketu můžeme koupit ananas nebo mango, kde v soběhrdském farmaparku skáčou klokani a přežvykují lamy, máme i globální škarpy. A v nich, za tím, co sociolog Zygmunt Bauman nazval „zlatá opona“, leží jeden potlučený vedle druhého. A světový étos dnes – to pro mne představuje především jednání založené na vědomí, že jsme odpovědní jedni za druhé, i když jsme si místem vzdáleni.

Ten pokyn ‚miluj svého bližního jako sám sebe‘ vychází z Božího předpokladu, že jsme všichni byli stvořeni k plnosti, které lze dosáhnout jenom v lásce. Proto nesmíme připustit, aby kdokoli zůstával ve světové šarpi, „na okraji života“. Krenakové žijí tam, kde bez strachu ze smrti v prvních staletích našeho letopočtu žili křesťané: tam, kde je nejhůř. Rozhodli se beze strachu ze smrti k jakémusi palachovskému gestu, které nás má přimět vymanit se z naší izolace, přestat chodit okolo v bezpečné vzdálenosti a nechat se proměňovat kon-

taktem s lidskou bolestí. Ježíšovo podobenství nás žádá, abychom nerozhodovali o tom, kdo je dostatečně blízký, aby byl naším bližním, ale abychom se my sami stávali blízkými, bližními.

Možná se ve vás probouzí otázka – no ale co my s tím? Je toho spousta, co můžeme proměňovat zdola: zajímat se o problémy světa, tam, kde žijeme, i tam, kam obvykle nedohlédneme. Jako jednotlivci zmůžeme málo – ale pokud si vzpomínáte, ani ten Samařan z podobenství nejednal sám: objevil hostinského, který mu pomohl se o trpícího člověka postarat. Když budeme chtít, i my najdeme lidi, s kterými se na cestě k nelhostejnému životu můžeme spojit. Advent je k tomu dobrou příležitostí.

Šárka Grauová

Howard Thurman

Letos o Vánocích zapálím svíčky.
Svíčky radosti vzdor všemu smutku,
svíčky naděje na vartách zoufalství,
svíčky odvahy, kde dál svírá strach,
svíčky pokoje pro dny, kdy zuří bouře,
svíčky milosti nadnášející břemena,
svíčky lásky, jež prostoupí celé mé žití,
svíčky, jež budou hořet po celý rok.

Howard Thurman (1899–1981) byl afroamerický teolog, baptistický pastor, spisovatel a obhájce lidských práv. Hrál významnou úlohu v řadě hnutí za sociální spravedlnost. Jeho teologie radikálního nenásilí ovlivnila řadu významných amerických bojovníků za lidská práva, mj. Martina Luthera Kinga, jehož otec byl Thurmanův blízký přítel.

Pozvánka na letní setkání v Luhu u Čími
na Slapské přehradě
Byl jednou jeden král David

Termín: 30. 7. 2022 – 5. 8. 2022

Cena: děti 2500 Kč; praktikanti 2000 Kč.

Zapamatujte si termín, v jarním čísle budou podrobnosti a přihláška

V BENEŠOVĚ...

Vzpomínková kavárnička

Odpolední kavárnička

vyprávění pamětníků o historii sboru, dobové fotografie

6. LISTOPADU V 15.00 V BENEŠOVĚ
V MODLITEBNĚ ČCE, HUSOVA 656

VEZMĚTE SI PROSÍM RESPIRÁTOR FFP2/NANOROUŠKU A PLATNÝ DOKLAD
O OČKOVÁNÍ/PRODĚLANÉ NEMOCI/TESTU. OD 14.00 JE MOŽNÉ OTESTOVAT SE NA MÍSTĚ

Povedla se nám úžasná věc. Každý tomu říkáme jinak, někdo vzpomínková kavárnička, další mezigenerační setkání, jiný vzpomínkové odpoledne.

Prostě jsme se sešli nad historií benešovského sboru a vzpomínali a vzpomínali ... A mladší účastníci setkání, mezi kterými byly i děti, napjatě naslouchali. Nejdřív nás manželé Hana a Honza Zemanovi pozvali dál. V modlitebně nachystal a přednesl perfektní prezentaci, navzdory komplikacím způsobeným nemocnou rukou, bratr kurátor Jiří Zavadil; s přípravami pomohli mnozí další.

O objasnění některých sborových bílých míst či o doplnění

osobních vzpomínek se na místě zasloužil neutuchající vypravěč bratr František Šturc, náš držitel Medaile vděčnosti; za vlašimské pak bratr Míla Šíma.

Bylo to odpoledne plné pohody, informací, pocitů ... Nesmírně obohacující!

Děkujeme Igorovi Turzikovi za tak smysluplný nápad.

Zároveň máme představu, že by mohla proběhnout další setkání, protože jsme zdaleka neprobrali vše. A možná, možná, že bychom se jednou mohli sejít i nad jiným tématem, kde by prostor k povídání měli naopak ti mladší – jak se kdo dostal na cestu víry.

Mirka NULI Nulíčková, FS ČCE Benešov

P.S: A Mirka Nulíčková tu oslavila sedmdesátku! Mirko, děkujeme za Tebe a přejeme Ti Boží požehnání! K.F.

Adventní a vánoční program v kapli v Prčici 2021 - 2022

- 12.12. - 9.00 (3. adventní neděle) bohoslužby, současně
nedělka pro děti se slavností
14.00 Koncert ZUŠ Sedlec-Prčice
- 19.12. - 9.00 (4. adventní neděle) bohoslužby
s vánoční slavností dětí
- 23.12. - koncert Slávka Klecandra?
- 25.12. - 9.00 (sobota - narození Páně) bohoslužby
s vysluhováním večere Páně
- 26.12. - 9.00 (první neděle po narození Páně,
Štěpána mučedníka) bohoslužby
- 31.12. -17.00 (pátek - poslední den obč. roku) bohoslužby
- 2.1.2022 - 9.00 (druhá neděle po narození Páně) bohoslužby

Adventní a vánoční program v Soběhrdech

Opravená verze:

- 18.12. -17.00 Swingový koncert
- 19.12. -10.00 (4. adventní neděle) bohoslužby
s vánočním pásmem Náš život není náhoda
- 25.12. -10.00 (sobota - narození Páně) bohoslužby
s vysluhováním večere Páně
- 26.12. -10.00 (první neděle po narození Páně,
Štěpána mučedníka) bohoslužby
- 2.1.2022 -10.00 (druhá neděle po narození Páně) bohoslužby

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV
EVANGELICKÁ

DESKOVKY PRO ŠKOLÁKY

na evangelické faře v Benešově,
Husova 656 (naproti gymnáziu)

ÚTERKY VE 14.15
ZAČÍNÁME 19. 10.

YMCA Neveklov
Křesťanské sdružení
mladých lidí

více info na tel. 731 177 145 nebo benesov@evangnet.cz

ČCE V BENEŠOVĚ SRDEČNĚ ZVE

ADVENT A VÁNOCE

BOHOSLUŽBY VLAŠIM 8.30 (KROMĚ 1. NEDĚLE V MĚSÍCI)
BOHOSLUŽBY BENEŠOV 10.00 (1. NEDĚLI V MĚSÍCI RODINNÉ)
LIVESTREAM BOHOSLUŽEB Z BENEŠOVA KAŽDOU NEDĚLI

BIBLICKÁ HODINA ÚTERÝ 18.00 (BENEŠOV / ON-LINE)
DESKOVKY PRO ŠKOLÁKY ÚTERÝ 14.15 (BENEŠOV)
ZAŽÍT BIBLI - BIBLICKÁ HODINA 2 STŘEDA 1. 12. 19.00 BENEŠOV
EKUMENICKÉ BOHOSLUŽBY U SV. ANNY V BENEŠOVĚ 8.12. 18.00
VÁNOČNÍ HRA - OUTDOOROVÁ HRA PRO DĚTI A RODIČE

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY:

24. 12. SVÁTEČNÍ SLOVO
25. 12. BOHOSLUŽBY VLAŠIM 8.30, BENEŠOV 10.00
26. 12. EKUMENICKÉ BOHOSLUŽBY NA ZÁMKU VLAŠIM 10.00

ROZHOVOR S FARÁŘKOU - PO DOMLUVĚ
PŘÍPRAVA NA KŘEST, SVATBU...

BENESOV.EVANGNET.CZ, 731 177 145

změny možné - sledujte nařízení vlády

Zažít Bibli- biblická hodina 2

přečti, přemýšlej, svobodně se ptej,
chceš-li, vytvoř, modli se, doprovázej

vždy první středa v měsíci
od 19.00

na evangelické faře v Benešově
naproti gymnáziu

více info na
www.benesov.evangnet.cz
731 177 145

Proč?

Protože nám některé situace berou dech. Dusí nás - fyzicky, psychicky, emočně, společensky. Bible je tu pro inspiraci - in-spiraci, nadechnutí. Nadechněte se :-). Možná právě proto staří písmáci studovali Bibli pořád dokola - rozumem - srdcem - aby nadechli sílu pro svoje životní situace.

SWINGOVÝ KONCERT HUDEBNÍ KROUŽEK

SOBOTA 18. 12. 2021
V 17.00 HODIN
EVANGELICKÝ KOSTEL
V SOBĚHRDECH

rodinná vánoční šifrovačka

Z(A)TRACENÉ VÁNOCE!

*Na cestě do Betléma poztráceli tři
králové čtyři vzácné dary. Najdete je?*

Kdy: od 18.12 do 9.1.

hraje kdykoliv, výhra čeká na prvních třiceti týmech v cíli
18.12. 13-17 hod.

od 25. 12. do 31.12. denně od 14-16
3.-9. 1. po domluvě na tel. 731 177 145

Kde:
start Husova 656 Benešov

Do kapsy: propisku, papír,
hrací kartu - stáhněte

WWW.BENESOV.EVANGNET.CZ
FB EVANGELIČI BENEŠOV
WWW.YMCA.CZ/NEVEKLOV/
FB YMCA NEVEKLOV

FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov. Kazatel: Kateřina Frühbauerová;
tel: 731 177 145, e-mail: benesov@evangnet.cz, www stránky: benesov.evangnet.cz.
facebook: Evangelíci Benešov

Číslo účtu 233563947/0300

Kurátor: Jiří Zavadil

FS ČCE Soběhrdy: Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov. Kazatel: Josef Bartošek;
tel: 604914582, e-mail: sobehrdy@evangnet.cz, www stránky: sobehrdy.evangnet.cz.
You Tube: [čce soběhrdy](https://www.youtube.com/channel/UCs0b3h3d3d3d3d3d3d3d3d3); Číslo účtu 1190782/0300.

Kurátor: Pavel Stolař, 603 830 938

FS ČCE Sedlec-Prčice: Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice. Kazatel: farářka
Pavla Jandečková, , tel. 604 185 520, email: sedlec-prcice@evangnet.cz
Číslo účtu 191782497/0300

Kurátor: Jindřich Souček

FS ČCE Zruč nad Sázavou: Zahradní 189, 285 22 Zruč nad Sázavou,
email: zruc@evangnet.cz, administrátor: Matěj Opočenský

Číslo účtu: 0162121008/0300

Husův sbor CČSH: Náboženská obec Církve československé husitské
Adresa: Husova 280, 257 22 Čerčany. Farář Wagner Petr

Telefon: 608 066 406

E-mail: cercany@ccshpraha.cz; web: ccsh-cercany.blogspot.cz/

*V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu,
můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu.*

Adresa redakce: FS ČCE Soběhrdy 21, 256 01 Benešov
Sazba Marie Stolařová, e-mail: marie.stolarova@centrum.cz
Vychází 4 x ročně.

Pro členy ČCE v Benešově, Soběhrdech a Sedleci-Prčici a Zručí n.S. zdarma.

Uzávěrka příštího čísla Soběhrdského bratra bude 20. března 2022

Soběhrdský bratr:

Vydává sbor ČCE v Benešově a
sbor ČCE v Soběhrdech